

*Kanker wordt
als bedreiging
van aardse geluk
voorbijgestreefd
door dementie*

Wie doet Buck?

Over vorderingen in de internationale strijd tegen kanker worden we nu al zo'n vijftig jaar lang via de media onderhouden. De grote doorbraak bevindt zich, eveneens reeds vijftig jaar, net om de hoek, waar hij tot de val van de Muur in 1989 de ruimte deelde met de voltooiing van de Russische revolutie; ook een project dat nooit geheel kon worden afgerond.

Onder het motto 'weer een sprong vooruit' werden we recentelijk in het *Journal* op de hoogte gesteld van het werk van collega Rosenberg uit de Verenigde Staten. Zij manipuleerde die killer-T-cellen op zodanige wijze dat zij een gerichte aanval inzetten tegen kankerweefsel. Nou zou je zeggen dat zo'n gerichte tot tumorweefsel beperkte destructie een eindzege betekent in de nu al vijftig jaar woedende strijd tegen kanker. Maar ik durf te voorspellen dat Rosenberg ons niet uit de brand gaat helpen. Mijn medische boerenverstand zegt mij dat dit bericht in het *Journal* idiote proporties krijgt die heel rap slinken als we omlaag klimmen naar het ziekbed, de plaats waar ik werk.

Kanker wordt de laatste tijd als bedreiging van alle aardse geluk langzaam voorbijgestreefd door dementie. Hoewel de angstige vraag 'het is toch geen D dokter?' nog niet zo spreekwoordelijk is als het vroegere 'het zal toch geen K wezen?', is de angst voor dementie minstens even verbreid. En zodra een fenomeen als voldoende dreigend wordt ervaren, ontstaan er hedendaagse varianten op het schieten van brandende pijlen tijdens een zonsverduistering.

Zo heb ik de afgelopen weken kunnen lezen dat Viagra wellicht helpt tegen geheugenverlies (Prickaerts, Maastricht) en dat fruitsappen helpen tegen alzheimer (Vanderbilt University, Nashville). Een onbetwist dieptepunt vormde de advertentie van de Hersenstichting Nederland (een stichting die ik eigenlijk een warm hart toedraag) in alle grote dagbladen: 'Bewegen zorgt er onder andere voor dat nieuwe hersencellen worden aangemaakt, stimuleert de groei van het aantal verbindingen tussen hersencellen en bevordert de mogelijkheid dat hersendelen functies van andere delen van de hersenen overnemen. Aan de Universiteit van Groningen is aangetoond dat bewegen het vermogen van de hersenen om nieuwe cellen aan te maken vergroot. Met name geldt dat voor de hippocampus, een hersengebied van groot belang voor leren en ons geheugen.'

Lourdes-water is er niks bij. Hier wordt gesuggereerd dat je je CVA, respectievelijk je dementie, had kunnen genezen of voorkomen door te bewegen. Wat een gelul. Dit soort ergerlijke onzin toont wel aan hoe hoog de maatschappelijke druk wordt om tot een oplossing te komen voor dementie.

Het doet denken aan de beginjaren van de aids-epidemie. Weet u nog hoe de arme Buck in 1990 onder vergelijkbare pressie naar buiten kwam met zijn levensreddende aids-therapie? En hoe diep hij vervolgens viel? Onvergetelijk was vooral de gretigheid waarmee iedereen bij hem wegstroof toen hij weinig meer in handen bleek te hebben dan fruitsap, Viagra of beweging tegen alzheimer. Collega Goudsmit zal nog wel eens van Buck dromen als hij te zwaar getafeld heeft.

Net als bij kanker komt de stroom van krantenberichten over vermeende oplossingen rond dementie nu lekker op gang. Overigens zonder dat mensen daardoor echte kennis over het onderwerp verwerven. Ik hoorde vorige week tenminste een academisch opgeleide dame met veel aplomb over haar dementie zeggen: 'Het is gelukkig geen alzheimer.'

Het klimaat, kortom, is helemaal rijp voor een Buck, een of andere geniale prof die na jarenlang zwoegen in zijn lab naar buiten struikelt, enigszins versuft nog door de corticale flits waarin hem de oplossing voor dementie werd geopenbaard en die in volle ernst de alzheimer-vernietigende pil op de borreltafel komt leggen bij Pauw en Witteman.

Ik verwacht 'de groei van deze mogelijkheid binnen afzienbare tijd' om het op zijn Hersenstichtings te zeggen. ■